

REPUBLIKA SLOVENIJA USTAVNO SODIŠČE

Številka: Up-134/95

Pritrdilno ločeno mnenje sodnika Testena

1. Med razlogi, ki so bili podlaga za sprejetje odločitve v tej zadevi, nisem soglašal s stališčem, da bi sodni svet ob izpolnjenosti splošnih in posebnih zakonskih pogojev pritožnico kot edino kandidatko moral predlagati v izvolitev. Sam namreč razlagam določbo drugega odstavka 19. člena ZSS drugače: Sodni svet, tudi v primeru, da ima na razpolago več kandidatov, ki izpolnjujejo splošne in posebne zakonske pogoje, ni dolžan predložiti Državnemu zboru nikogar od kandidatov, ampak lahko odloči, da se bo razpis ponovil. Če pa se odloči, da bo kandidata predlagal, lahko predlaga samo enega.

Besedilo drugega odstavka 19. člena ZSS dopušča takšno (gramatikalno) razlago. Besedilo tretjega odstavka 19. člena in 22. člena ZSS takšno razlago sistemsko podpirata. Določba 130. člena Ustave, pa takšno razlago zahteva.

Po določbi 130. člena Ustave voli sodnike Državni zbor na predlog Sodnega sveta. Sodni svet je torej telo, ki mu Ustava daje mesto v postopku volitev sodnikov. Stališče, da v primeru, če ima na razpolago kandidate, ki izpolnjujejo pogoje, mora nekoga predlagati v izvolitev, pomeni poseg v ustavno določeno vlogo Sodnega sveta in prenašanje njegovih ustavnih funkcij na personalne svete, ki jih uvaja šele zakon. To se najlepše pokaže, kadar ima Sodni svet ob posameznem razpisu na razpolago samo enega kandidata: tedaj se njegova vloga zreducira na vlogo poštarja: prijavo mora poslati Državnemu zboru in predlagati, da ta kandidata izvoli.

Ratio določbe, da Sodni svet mora predlagati enega kandidata, naj bi bil v javnem interesu po (hitri) zasedenosti vseh sodniških mest. Da zakonodajalec ni razmišljal tako, se vidi iz tretjega odstavka 19. člena ZSS: če Državni zbor ne izvoli kandidata, ki ga je predlagal Sodni svet (kar zasedbo praznega sodniškega mesta nujno še odloži), lahko ta opravi ponovno izbiro med prijavljenimi kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, in ravna v skladu z določbami tega zakona¹ ali pa odloči, da razpis sodniškega mesta ponovi. Iz te določbe je jasno razvidno, da je dal zakonodajalec prednost avtonomnosti Sodnega sveta pri določanju kandidatov pred potrebo po hitri zasedbi prostih sodniških mest. Sicer utemeljen interes, da se sodniška mesta čim prej zasedejo, ne more biti podlaga za takšen poseg v ustavno določeno vlogo Sodnega sveta, da bi ta moral predlagati v izvolitev kandidata, ki sicer izpolnjuje pogoje, Sodni svet pa ga ne podpira.

2. Tudi sam pa sem se zavzemal, da bi Ustavno sodišče po koneksiteti presojalo ustavnost določbe 35. člena ZSS. Glede tega vprašanja se pridružujem ločenemu mnenju sodnika Krivica - gl. zlasti tč.6.

Opomba:

[1]Besedila "in ravna v skladu z določbami tega zakona" ne razumem tako kot sodnik Krivic v svojem ločenem mnenju.

Nenavadno bi bilo zakonodajalčevo ravnanje, ki bi na ta način pojasnjeval vsebino določbe drugega odstavka 19. člena, češ, s tem, ko je Sodni svet odločil, da bo v ponovljenem predlogu predlagal enega izmed prijavljenih kandidatov, je samo ravnal enako, kot bi glede na določbo drugega odstavka 19. člena moral tako ali tako ravnati ob vsakem predlaganju. Če bi zakonodajalec opazil, da je določba drugega odstavka 19. člena glede tega vprašanja nejasna in če bi naj res pomenila to, kar izhaja iz obrazložitve odločbe, bi uporabil nomotehnično mnogo enostavnejše in manj vratolomno sredstvo: v drugem odstavku 19. člena bi dopisal, da sodni svet "mora" predlagati enega kandidata, misel, ki mu jo v tretjem odstavku pripisuje sodnik Krivic, pa izrazil tako da bi tam določil, da Sodni svet v takšnih primerih lahko ne glede na določbo prejšnjega (to je drugega) odstavka odloči tudi, da razpis ponovi. Besedilo, da Sodni svet "ravna v skladu z določbami tega zakona" pomeni samo, da se mora tudi ob ponovni izbiri izmed prijavljenih kandidatov držati drugih določb tega zakona, ki urejajo postopek

predlaganja (da ne predlaga več kot enega kandidata, da je vezan na določbo prvega odstavka 19. člena ZSS itd.).

Ne soglašam tudi s stališčem sodnika Krivica, da je možnost, ki jo daje tretji odstavek 19. člena, izjema od možnosti, ki jo ima Sodni svet po drugem odstavku tega člena, češ, če bi bilo takšno ravnanje dovoljeno že po drugem odstavku, ne bi bilo nobene potrebe, da bi ga tretji odstavek še enkrat dovoljeval. Tretji odstavek res dovoljuje (pa ne še enkrat) to, kar je dovoljeno že v drugem odstavku: vendar je bilo to treba posebej "dovoliti", ker gre za novo situacijo, ko Sodni svet s prvim predlogom za izvolitev sodnika ni uspel. Če bi ne bilo tretjega odstavka, ne bi bilo jasno, ali Sodni svet sploh sme predlagati koga izmed kandidatov iz prvega razpisa, ali pa se šteje, da je prvi razpis neuspešen in ga je treba ponoviti.

Franc Testen